

човѣка, както едно време се явиха предъ Адама, да имъ даде имена. Едно време животнитѣ не бѣха толкова лоши, както сж днесъ. Обаче, следъ излизането на първитѣ човѣци отъ рая, съ тѣхъ заедно излѣзоха и животнитѣ и изопачиха естеството си. Тѣзи нѣща не ви ползватъ, тѣ сж само за обяснение. Не е важно, какво е правилъ човѣкъ въ миналото; важно е, какъ днесъ живѣе той. Въпрѣки това, нѣкои искатъ да знаятъ, кои сж били причинитѣ за грѣхопадането на първитѣ човѣци. Колкото въпроси да се задаватъ, причината все ще остане неизвестна за васъ.

Единъ день Настрадаинъ Ходжа видѣлъ, че кжщата му протекла отгоре и трѣбвало да вика зидаръ да я покрива. Като разглеждалъ кжщата си, той решилъ, че може самъ да си я покрие. Той си казалъ: Каквото може да направи зидарѣтъ, това мога да направя и азъ. Той се качилъ на покрива и започналъ да го поправя. Като работилъ, той стжпилъ невнимателно, подхлъзналъ се, падналъ на земята и си счупилъ крака. Който го видѣлъ съ счупенъ кракъ, все го питалъ: Настрадаинъ Ходжа, какъ стана тази работа, че падна и си счупи крака? Той разправялъ на едного, на втори, на трети и, най-после, като му дотегнало да разправя една и сжща история, казалъ: Чудно нѣщо, не се ли намѣри нѣкой отъ васъ да е падалъ отвисоко и да си е счупвалъ крака, че да знае, какъ става тази работа. Подхлъзнахъ се, паднахъ и счупихъ крака си. — Защо не внимаваше? — Тамъ е работата, трѣбваше да внимавамъ. — Защо не помисли по-рано, че можешъ да паднешъ? — Тамъ е работата, че не мислихъ. — Защо не избра по-добро време? — Тамъ е работата, че не избирахъ времето. — Защо не взе зидаръ? — Тамъ е работата, че не взехъ зидаръ. — Втори пжтъ не се качвай на покрива! — Това е моя работа. Важно е, че сега кракѣтъ ми трѣбва да се намѣсти.

Днесъ всички хора търсятъ причинитѣ за страданията и нещастията въ свѣта, търсятъ начинъ за изправянето му. Не е важно, кои сж причинитѣ за нещастията и страданията на хората; важно е, какъ да се справи човѣкъ съ тѣхъ. И добритѣ, и лошитѣ хора страдатъ, само че първитѣ лесно се справятъ и се облагодоряватъ, а вторитѣ — мжчно се справятъ и се ожесточаватъ. За да не си създаватъ страдания сами, хората